

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5221/2019
19.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Поповић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Главаш, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 2779/2019 од 13.06.2019. године, у седници од 19.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 2779/2019 од 13.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 2779/2019 од 13.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П. 17443/18 од 23.01.2019. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се тужени обавезе да јој накнади штету за период од октобра 2015. године закључно са септембром 2018. године у појединачним месечним износима са припадајућом законском затезном каматом. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж. 2779/2019 од 13.06.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке у вези примене члана 2. став 3 Закона о привременом уређењу начина исплате пензије („Службени гласник РС“ 116/14, 99/16), и члана 172. Закона о облигационим односима, у погледу чије примене постоји уједначена судска пракса. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби од 25.10.2018. године тужила је тражила накнаду штете у износу од 369.494,34 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић